

[Schmidt.]

har tænkt sig, er, at de vilde blive ved at være Danske, om det skulde være i en anden Stat. Det er mig en vigtig Sag at sige dette til Forsvar for Befolkningen dernede, for vi vil gerne agte hinanden dernede, og vi kunde ikke rigtig agte hinanden, naar vi ikke kunde stole paa, at man bliver ved og holder sig til det Folk, man hører til.

Jeg synes, at der var flere Ting i den Diskussion, der er ført, der gerne skulde rettes en lille Smule. Der er allerede blevet anket lidt over, at man kunde omtale de Beløb, som Danmark har anvendt paa Invaliderne, som et *Offer*. Det kan jeg i Grunden heller ikke forstaa. Jeg vilde gerne tænke saa højt om det danske Folk — det har jeg altid gerne villet, ogsaa naar jeg stod i Opposition i mange Retninger —, at det var Danskerne en kær Tanke, at de kom til at sørge for Invaliderne dernede, og at de aldrig kunde finde paa at sige: dér har vi ogsaa bragt et *Offer* og ikke saa lille. Jeg tænkte mig det saaledes, at det var dem en kær Pligt, og de dernede skulde ogsaa gerne opfatte det saaledes, at saadan var det. Derfor mener jeg rigtignok ogsaa, man kunde gøre mere for Invaliderne, end man har gjort. Jeg vilde jo ogsaa tænke, at det ikke var nogen Plet paa nogen dansk Mand, naar jeg en Gang understreger det, som han holder for rigtigt. Jeg har over for dette Forslag sagt, at det er ogsaa min Mening, og det skal nu være noget, man bebrejder en dansk Mand for.

Statsministeren (*Stauning*): Det ærede Medlem Hr. Schmidt maa have misforstaaet, hvad der er sagt tidligere, thi der er ingen, der har erklæret, at de Millioner, der er udrædet til Invaliderne, er et *Offer*, som man paa en Maade besværer sig over. Det er nævnt mellem en hel Række andre Millionbeløb, der er afholdt efter Genforeningen, for at fuldende det Billede, som det var nødvendigt at give, efter at man fra anden Side havde erklæret, at den danske Regering og det danske Folk ikke gjorde sin Pligt og Skyldighed over for Sønderjylland. Der er ingen, der har hverken besværet sig over eller fremhævet Invalidernes Understøttelse som noget særligt *Offer*, men det er dog vel tilladt at nævne de Omkostninger, der er fulgt med den Ordning, som er etableret i

Sønderjylland. Om Invaliderne saa skal have mere eller mindre, er et Spørgsmaal, der vel hører til de Enkeltheder, som i alt Fald ikke behøver at behandles i en Kommission. Det er vist under Kommissionsundersøgelse nok i Forvejen.

Til det ærede Medlem Hr. A. Svensson vil jeg gerne sige, at det er usandt, naar han hævder, at jeg har kaldt den sønderjyske Befolkning for Spekulanter. Men der er vel paa den anden Side ingen, der vil benægte, at der er drevet Spekulation fra sønderjysk Side. (*A. Svensson*: Læs Amtmand Thomsens Redegørelse!). Den har jeg læst, og for at jeg ikke skulde glemme den, har det ærede Medlem læst den op i Dag igen. Hvad jeg har sagt, er, at der er drevet Spekulation. Det er, hvad Amtmand Thomsen fremhæver, og hvad alle Mennesker, der kender Forholdene, har fremhævet. Men jeg har tilføjet, hvad maaske ikke alle tilføjer, at der er ikke Grund til at bebrejde Sønderjyderne mere end andre Mennesker, at de spekulerede. Det kan det ærede Medlem finde paa Sp. 1602, men det har det ærede Medlem desværre hidtil undgaaet at lægge Mærke til.

Dernæst vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, at jeg aldeles ikke har antydnet, at der var nogen Plet paa hans Navn, eller har betegnet ham som fordægtig eller noget af den Slags. Men jeg har sagt, at det er bemærkelsesværdigt, at der er forelagt et Forslag her, anbefalet af det ærede Medlem, som er af den Art, at det ganske naturligt først og fremmest egner sig til Udnyttelse fra det tyske Mindretals Side mod Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Holstein har igen fremsat nogle Bemærkningern, under hvilke han bl. a. hævdede, at jeg har forvansket og forfusket Sandheden, fordi det drejede sig om Bønder. Det er vist en Udtalelse af den Slags, der viser den særlige Noblesse, som det ærede Medlem er i Besiddelse af. Jeg skal undlade at beskæftige mig med den.

Der er ogsaa hævdet af det ærede Medlem, at ingen ansvarsløs Tale er ført. Jeg vil dog gerne henlede Opmærksomheden paa noget, der hedder „Nordslesvigsk Manifest“, der dels er udsendt trykt og dels er holdt som Tale, og i hvilket der kræves et Beløb af 300 Mill. Kr. og angives, at det er